

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiececane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 14 Februarie, 1896.

Nici odată n'am așteptat dela diaristica magiară bunăvoință față cu noi românii, și în special față cu poporul nostru, deore-ce șciam, că ea e condusă de curentul bolnăvicios al magiarisărei.

Idea de stat unguresc predominază ați situațiunea în statul nostru, și acesteia se subordineză mintea sănătosoă, se subordineză cursul firei, se subordineză mersul natural al lucrurilor, cu un cuvânt, bolnăviciosul curent de ați stăpânesce situațiunea pe toate terenele, și între asemenea împrejurări nu e mirare dacă mintea sănătosoă dă teren liber preocupățiunei.

N'am așteptat deci bunăvoință dela presa magiară față cu poporul nostru, față cu activitatea noastră politică, am luptat însă onestă față cu noi.

Totală lipsă de onestitate aflăm în diariul kossuthist „Magyarország”, care are trecere între diarele unguresci pentru cuvântul, că e redactat de către unguri din Ardel, cari cunosc referințele dintre poporul român și cel magiar.

Diariul din cestiune în numărul de Luni publică la locul prim un articol, care se pôte numi model de impertinență.

Poporul român în acel articol e prezentat ca semibarbar, care duce vieță animalică, lipsită de rațele culturale și ale civilizațiunei. Tabloul prezentat s'ar puté potrivii cu sêlbaticii din pădurile Africe centrale, cu nomađii de pe pustiiile Siberiei nordice, unde civilizația nu a străbătut.

Dar se vedem cum scrie diariul din cestiune:

„Nime nu se ocupă erna cu poporul român cel prost dela sate. Părăsit locuesce în coliba pe cu muieră sa, cu copiii sei și cu vâcuța cea slabă, a căreia iesle se află în o parte a colibei. Din napii cu care se hrănesce vaca trăesce și el cu ai sei, și la sêrbători mari mai scôte și câte un pescuț; dacă la târguri i-a mers bine, pôte se bea un ciocan de rachiu. În murdara sa haină de lână, în opınca sa greoie, pe care rar o descultă, se tirăe ca și un animal. Desvoltarea spirituală încă nu a ajuns departe. Intre bine și rău, între ce e sănătoso și nesănătoso, între lucru de omenie și între blăstămăție nu scie face nici o deosebire. Un lucru scie și el, e superstițios față cu tot lucrul curat, și cei mai mult iubesc pe cărcimariul, care îi dă rachiu.”

Așa începe diariul „Magyarország” articolul prim de Luni, cu asemenea grațiosități tracteză el poporul român, și ele sê perondéză dela început până la sfârșit tot pe acea cordă.

Intre împrejurări normale un asemenea și dacă s'ar publica, ar trebui să întrevină procurorul de stat, și pentru pacinica conlocuire a cetățenilor să pună la umbră pe aceia, cari în asemenea mod propagă iubirea și concordia între cetățeni.

La noi însă asemenea lucruri din punct de vedere național magiar se toleréză, mai mult, ele se cultivă sistematic.

Sécătura acésta va face furóre mai ales pe acele locuri, unde nu sunt

Români, și unde ei sunt cunoscuți numai din tablourile, pe cari din cas în cas le aduc diarele unguresci despre poporul român.

Acésta înse e numai o parte a lucrului. Paralel cu starea de animal a poporului român merge nemernicia acelora, cari ar fi chemați se lucre pentru cultivarea lui.

Intre acestia ar fi în locul prim preoții și învățătorii, înse acestia nu fac nimica pentru ridicarea poporului român din starea ticăloasă, în care-l află diarul din cestiune.

Deși preoții și învățătorii români sunt creșcuți în institutele statului, pe langă stipendii tot dela stat, ei nu caută nici la binele poporului, nici la prosperarea statului.

Sunt pline de români toate oficele mai superiure de stat, până sus la ministerele tot de români dai, ei sunt copii desmerdați ai sistemului actual — așa ne spune diarul din cestiune, și pentru atâta desmerdare în loc de a ridica nivelul cultural al poporului, omenii noștri cu carte agitéză contra statului, și fac propagandă pentru țarul Rusiei se înțelege cu scopul, de a răsturna temelilele statului.

Am luat notiță de acest articol model, ca publicul nostru să cunoscă modu, cum lucră presa magiară pentru consolidarea bunelor relațiuni dintre poporele patriei.

Ne-a cuprins disdust, când am cetit acel articol murdar, și nu avem cuvint, cu cari din destul să condamnăm o pressă, care sub masca liberalismului în acel chip sémênă ne ghina discordiei între poporele din patria noastră.

Cu dispreț vor privi asupra lucrurilor de acésta natură toți omenii de bine, cu dispreț vor privi în special poporul român, insultat în acel mod necruțătoriu, și mai ales cu dispreț vor privi acésta denunțare preoții și învățătorii noștri, cari partea cea mai bună o dau pentru luminarea poporului român.

Revista politică.

Nici o acțiune fără reacțiune. În diarul nostru am constatat în mai multe rënduri tot la acest loc, că în Austria se soliditeză chiar și în lumăa oficiosoă un spirit puternic antimagiar, care s'a manifestat destul de viu în dietele provinciale și în Reichsrathul austriac, când a venit vorba despre pactul vamal și comercial.

Ministrul de comerț din Austria, Baronul Glanz, a declarat, că în cas când pertractările dintre guverne nu vor ajunge la nici un rezultat, atunci el în sensul concludului luat de Reichsrath, va abdică Ungariei amândouă pacturile. — Acésta declarație a produs în Magiari mult sânge rău, care a isbucnit în ședințele dietei unguresci din 21 și 22 Februarie nou. Sê înțelege de sine, că numai fiul lui Kossuth, Francisc Kossuth, putea se fie acela, al graiul căruia partidul Kossuthist, prin căruia scopul suprem este o Ungarie de tot independentă, se tăbărescă asupra Austriacilor. Numai lui Kossuth îi com-

petea dreptul, de a profita de o ocazia atât de binevenită, ca să arete lumii, cât de justificate sunt tendințele partidului Kossuthist. Francisc Kossuth însă stă foarte departe de tatăl său, și în ce privesce talentul de a vorbi. A ținut un discurs lung și obositor dicând între altele, că în Reichsrathul austriac s'au petrecut lucruri „demonstrative” la adresa Ungariei. El n'a intrat în fondul cestiunei pacturilor, pentru că pentru așa ceva se cer profunde cunostințe economice, — *conditio sine qua non*, când vrea să vorbescă cineva despre pacturile economice. Kossuth a acusat pe Glanz, că el a mers mai departe decât concludul Reichsrathului și cu un nimb național magiar a propus fiul lui Kossuth, ca și guvernul unguresc să abdică Austriei pactul vamal și comercial. Acésta propunere și-a motivat-o Kossuth mai ales acuzând pe ministrul de comerț austriac. El a ținut, că baronul Glanz i-a amenințat pe Magiari, că în acésta privință îl lasă liberi; că acésta espresie a ministrului austriac le aduce aminte Ungurilor de un proprietar cunoscut de sclavi, care-i amenința pe acestia cu vorba, că îi lasă liberi presupunând că sclavii în libertate nu se vor putea susține; Ungaria — a mai ținut Kossuth — se află față cu Austria în poziția aceleia, care e datat, să i se slobodă sânge, și în momentul, când nu i se mai slobode, îl apucă frica, că-l lovesce guta și așa mai departe. Când am cetit acésta frasă a lui Kossuth se-amintit de poesia lui Alecsandri: Ceas aminte de poesia lui Alecsandri: Ceas aminte de poesia lui Alecsandri.

..... Scurt și cuprinđător: Fiul revoluționariului a îndrugat la frase lungi și sforăitoare, menite, ca să satisfacă orgoliul magiarilor ecstremiști; de idei sănătose, economice, de consecințele reale ale ruperei pactului cu Austria absolute „bărbat de stat (?)” n'a ținut absolut nimic. La urma urmelor, după ce a plictisit pe deputați a făcut următorul proiect de propunere: Dieta provocă guvernul, ca în sensul legilor existente să abdică imediat Austriei pactul vamal și comercial, și să ia toate dispozițiunile necesare pentru stabilirea unui teren separat vamal. — Eță, pentru ce am ținut noi: Nici o acțiune fără reacțiune. Cum am accentuat și în nrul trecut, vrajba d'între austriaci și unguri pôte fi mai măie pe cei din urmă și îi va face, să nu umble tot cu capul pe sus și astfel să nu vadă grópa, cari și-o pregătesc în jos prin persecuțiunile ne mai pomenite ale naționalităților nemagiare. Bine ar fi, ca cestiunea pactului vamal să fie un motiv îndirect pentru o lege justă electorală în Transilvania!!

Când a disolvat guvernul austriac consiliul comunal al Vienei, care alesese pe harnicul creștin, Dr. Lueger de primar al capitalei, acesta în legătură cu Dr. Krupka și Dr. Neumayer au înaintat la forul de judecări în cesti administrative încriminări contra disolvării consiliului. Sâmbăta dimineța s'a ținut pertractarea în acésta cauză. Antiseimiții au susținut, că prin disolvarea

consiliului s'au comis următoarele ilegalități: Guvernatorul n'a avut dreptul, să însărcineze pe Dr. Friebeis, care purta agenda primariului, cu edictul de disolvare, fiind dreptul de disolvare un drept personal al guvernatoriului. A două alegere a drului Lueger încă ar fi trebuit supusă decisiunei împăratului; a fost nelegal, să se disolve consiliul comunal înainte, de ce s'a constituit; ér dacă ar fi fost, să se considere consiliul ca constituit, atunci Dr. Friebeis nu mai avea dreptul, să pörte agendele de primar. Reprezentantul guvernului a reflectat, că dreptul de disolvare este absolut, că nu e legat de anumite modalități și aparține sub ori-ce împrejurări guvernului, care a și făcut us de el. Judecemiților ca respas încriminările antisemiților ca nebasate.

Nouă ni-se pare, că tocmai o astfel de procedură din partea autorităților contribuie și mai tare la răspândirea spiritului antisemitic sau (tot atâta) antimagiar din Austria. Continue numai cei, ce au puterea în mână cu astfel de mijloce, și să vor convinge, că spiritul nici odată nu se pôte nimici prin ordine de opresiune. Astfel a pățit Germania cu socialismul: așa va pățit Austria cu antisemitismul. Cu cât vor fi autoritățile mai aprige față cu creștinii, cu antisemiții, cu atât se va apropia mai tare ora de mörte a seminiților lui Moise și Ițig. De-ar veni numai mai repede!!

* * *

Fóia rusască din Petersburg, „Wjedomosti” comunică, că în toate țările slave se fac mari pregătiri pentru prezența cãt se pôte pregătiri pentru prezența esopiția, care se va face în Nischni-Nowgorod, unde sub auspiciile „societății slave de binefacere” se va ținea un fel de „congres slav general resp. o sêrbătóre de înfrățire panslavică”. O astfel de festivitate s'a mai arangiat în Rusia de două ori, odată în anul 1867 în Moscva, de când a înviat panslavismul în Rusia, care a provocat apoi ca consecință răboiul din 1877/78, și altădată în anul 1888 în Kiev, când și-a serbat Rusia iubulele de 900 de ani, de când a primit ea „botezul ortodocsiei”.

De atunci poporul rusesc a devenit în general foarte rece față cu „frații lui slavi”, și s'a convins, că acești din urmă numai atunci își aduc aminte de „măicuța lor Rusia” când vreau, să cêră ceva dela ea; politica Rusiei, sau mai bine Rusia oficiosoă s'a mai trezit și s'a desbrăcat de toate visurile panslaviste utopice. (Șiret mai e diarul „Wjedomosti”.)

Cu toate acestea, lucru natural, slavii din Austro-Ungaria și din peninsula balcanică vor fi primiți cu multă ospitalitate, și societatea slavă de binefacere se va îngriji, ca să aibă buni vorbitori în sensul panslavismului!!

Foile magiare rid de acéșă scire, ca și cum lor nu le-ar păsa de loc de panslavism. Însê printre rënduri se vede, că acest rîs e forțat, și că în fondul panslavismul este pentru unguri o idee nu tocmai dintre cele mai liniștitoare. Bine ar fi să țină cont magiarismul de acest fapt, și ca să

aibă prietini în cas de pericol se nu-i trateze acum pe conlocuitorii lor atât de nedrept și de rău. Ve veni vremea, când vor apela la ajutorul naționalităților nemagiare — și atunci, se nu fie prea târziu!! Memento magiarilor!

* * *

În numărul trecut am amintit de conflictul, care s'a ivit între senatul și camera franceză și am observat, că vom vedea care e mai tare. Astăzi a sosit scirea, că conflictul deocamdată s'a aplanat prin aceea, că senatul într'ună din ședințele sale recente și-a menținut dreptul său asupra guvernului pe viitor, de astădată însă vrea, ca guvernul Bourgeois să se retragă. Astfel a scăpat Franța de un pericol intern foarte neplăcut.

Din parlamentul magiar.

Ședința dela 20 Februarie a. c. Ministrul de finanțe Lukács László substerne proiect de lege referitoriu la prelungirea indemnizării încă pe două luni, împreună cu motivarea aceluia, rugând camera să dispună tipărirea și distribuirea lui și să-l predea comisiei financiare pentru pertractare prealabilă. Se primesce.

Kossuth Ferencz luând cuvântul declară, că va vorbi despre reînnoirea contractului vamal și comercial cu Austria, apoi despre dările de consum și despre cuotă.

Înainte de toate impută ministrului Daniel, că în vorbirea s'a de ieri abia a vorbit ceva despre reînnoirea contractului vamal și comercial cu Austria, când tocmai asupra acesteia ar fi trebuit să vorbească mai mult. E știut, că în parlamentul austriac s'a luat deja decizie pentru ca acest compromis să fie abdicat înainte de expirarea termenului de abdicare, dacă nu se va ajunge la o învoială favorabilă intereselor Austriei. Acusă pe Austria, că deja de 30 de ani abdică de bunăvoință a Austriei. E ceva caracteristic, că atunci, când e vorba de pitularea vre-unui scandal din partida guvernului, partida acestuia umple băncile camerei, dar când e vorba despre lucruri dela cari atârna existența Austriei, băncile sunt goale. El însă promite, că totdeauna și cu tot entuziasmul își va face datorița pentru independența și salutea patriei; desvultă apoi tesa, că numai independența materială duce și la independența de drept și culturală-națională.

Independența vamală și comercială se poate câștiga pe cale pacinică, ba chiar legală. Art. de lege XII din 1868 dispune, ca compromisul vamal și comercial tot la 10 ani se poate renoi, dacă le convine, ăr dacă nu, în anumit timp trebuie să-l abdică, căci altcum se privește ca renoit pe alți 10 ani.

E ceva caracteristic, ăice Kossuth, că tocmai Ungaria ia mai puțină vamă pentru grâul importat, când ea are mai puțină trebuință de astfel de grâu, până când țările cari au mai multă trebuință de grâu, iau mai multă vamă pentru grâul importat.

Adevărat, că Ungaria s'a desvultat mult dela 1867 încôce, dar această nu este a se mulțami compromisiului său și comercial cu Austria, ci cu totul altor împregiurări, continuă Kossuth. Compromisul vamal și comercial cu Austria e daunator pentru Ungaria. Dacă Austria dorește independența teritoriului vamal și comercial față de Ungaria conform propunerii contelui Kuenburg, Ungaria numai bucura se poate de această, căci atunci și Ungaria are cu un motiv mai mult de a se lupta pentru independența ei pe acest teren. Austria este stat industrial, ăr Ungaria stat agricultural. Austria își desvultă industria pe contul agriculturii magiare. Terminându-și vorbirea, propune: „Casa îndrumă guvernul a abdice imediat compromisiul vamal și comercial încheiat cu Austria în sensul art. de lege XXIV din 1887 și a lua dispozițiile necesare pentru înființarea unui teren vamal independent“.

Smiadovszky Valér scusă pe ministrul, că n'a vorbit mai pe larg despre cuotă, de ore-ce nici n'ar fi putut face această, nefind încă pertractările asupra ei terminate și astfel neavând casuri concrete la îndemână. Trebuie să ne mulțămim deocamdată cu asigurarea din partea ministrului, că interesele țării nu vor fi prescurtate. Constată, că în

tote statele s'au ivit greutăți financiare privitoare la căile ferate. La noi au fost prevenite însă aceste greutăți prin staticarea acestora. S'a făcut însă greșela, că căile ferate vicinale se construiesc tot atât de costisitoriu ca și cele de pe liniile principale, ceea-ce nu e corect din punct de vedere financiar, căci cei numai cu interese locale, se pot folosi și de căile ferate mai puțin costisitoare. Cestiunea concesiunii privitoare la căile ferate vicinale trebuie regulată prin lege. Primesce budgetul.

Ședința dela 22 Februarie a. c. Deputatul Molnár József află politica comercială actuală în contradicție cu interesele Ungariei. Impută ministrului Dániel, că în espusul său s'a ocupat numai cu lucruri de a a doua mână. Argumentul, că nu s'a putut estinde mai pe larg asupra compromisiului vamal și comercial cu Austria nefind încă pertractările terminate, mai mult îl acuză decât scusă. Tocmai această dovedește, că interesele economice ale Austriei sunt neglijate. Nu este adevărat, că progresul economic în Ungaria este mare. Acesta este numai o scornitură din partea austriacilor pentru ca să liniștescă țera până când se va putea ajunge la rezultatul dorit de ei cu privire la reînnoirea compromisiului vamal și comercial. La urmă face propunerea: „Casa îndrumă guvernul, ca conform art. de lege XXIV din 1887 numai decât să abdică compromisiul vamal și comercial încheiat cu Austria și a întrerupe ori-ce pertractare referitoriu la acest pact economic cu guvernul Austriei; să se îngrijescă pentru înființarea unui nou teritoriu vamal și de înființarea consulatelor comerciale“.

Urmând la ordinea zilei petițiunile, s'a deschis o discuțiune foarte viasă asupra petițiunii capitalei Budapesta în care această se plânge, că ministrul de interne o a prescurtat în drepturile sale autonome de economie, silindu-o a încheia un contract cu un anumit întreprinzător.

Polonyi Géza în legătură cu acesta face propunerea în sensul căreia casa desaprăbă ordinul respectiv al ministrului de interne.

Szentiványi Kálmán rogă guvernul să transpună regulii ordinul respectiv ministerial spre modificare.

Polonyi Géza: Ori să se ștergă numele regelui de acolo.

Szentiványi Kálmán: Da, să se ștergă, ca să nu ăică cine-va despre acea lege, că e minciună tipărită.

Ministrul Perczel Dezső se apără pe cât poate ăicând, că nu poate fi vorba despre vre-o vătămăre a drepturilor de autonomie, ci e vorba numai despre o ordinațiune privitoare la sanitatea publică. Din incidentul miliului, țera are neapărată trebuință de locurile de cuviință, și pentru aceea le-a dat întreprinzătorului Petz Vilmos, pentru-că acesta construiesc în întreaga Europa cele mai bune astfel de locuri. (Risete generale la stânga). Venind la votare, poziția se votează ăr propunerea lui Polonyi cade.

Urmăză vre-o câte-va interpelări de mai puțină însemnătate, după care ședința se încheie.

Cestiunea română în Macedonia.

(Urmare din Nr. 14.)

II.

Când a primit principele Carol tronul principatelor dunărene, și-a propus în mintea sa pătrundătoare următoarea țintă: „Întemeierea unei dinastii în un stat național după modelul occidental, a cărui existență și fortificare este o trebuință pentru politica de echilibru european“. Acest stat național poate fi credincios datorinței sale numai astfel, dacă este în deplină consonanță cu acele idei, cari stăpânesc sufletul națiunii și cari acolo, unde domnesc idiomul român reclamat, ca viața culturală și națională a Românilor să aibă un centru, de unde asupra tuturor membrilor să se verse belșug de viață. Acestor idei s'a dat expresie constituțională prin §. 9 al constituției, care indică, că datoritorul de a obține drepturile, care alcătuiesc naționalitatea române nu are decât să dovedescă, că nu mai aparține unui stat străin, și prin §. 21, care spune lămurit, că pe lângă limbă și origine este înainte de toate biserica, care legă armonie pe toți Români la un loc. Astfel s'a decretat religia ortodoxă de religia statului. Ideea unității spirituale a românismului a

fost per eminentiam încorporată în crearea Academiei la anul 1867, de ai cărei membri au fost denumiți scriitori activi și cu simț național din toate țările în cari se vorbește românește.

Programul moral și material al culturii naționale a aflat motor favorabil în Bucovina și Transilvania, unde Români erau în posesiunea de școle confesionale supuse conducerii unui episcopat cu simț național. Mai rău stau însă lucrurile în Macedonia, unde Români nu au biserica națională, ăr prelații precum și preoșimea de jos sunt Greci a căror prima tendință este grecisarea Albanesilor și a Macedo-Românilor.

Lipsa de organizațiune bisericească-națională a făcut pe Bulgari și Greci să credă că Români din Macedonia intenționează a intra în legătură cu biserica Romei, și această credință luă forma concretă, când agentul nostru diplomatic din Macedonia a întreprins în această privință pașii necesari la Curie. Dacă succes nu a avut se poate aserie numai împregiurării, că ori-ce schimbare a religiei la Români este foarte puțin populară și acelei împregiurări, că acea acțiune a agentului diplomatic a fost desaprobată din parte competentă.

În anul 1888 i-a succes lui Stambulov, care pe acea vreme era persóna grata în Yldiz-Kiosk a înființat 4 episcopate în Macedonia, cari erau supuse esarchatului din Macedonia. Patriarhatul ecumenic din Constantinopol s'a împotrivit din rășputeri și a amenințat a încheie toate bisericile ortodoxe din Turcia. Acestă amenințare în un stat, care însuși are temelii teocratice, a avut de urmare, că Pórta însași a demandat Românilor a-și cere episcopate naționale, cari li-se va încredința bucuros, numai ca Români să fie scoși de sub jurisdicțiunea episcopilor greci. Temându-se însă înalta Pórta, că prin o ărare ingerentă directă a guvernului român i-se va deschide calea intervențiunii diplomatice, ăr așa o intervențiune ar fi numai în favorul Rusiei, și-a exprimat dorința, ca cererea cu privire la episcopatele naționale-bisericesci să nu emaneze dela statul român, ci dela populațiunea română din Macedonia. Dacă însă până acum cestiunea înființării unui episcopat nu s'a rezolvat și prin această influența statului român asupra populațiunii macedonene a slăbit și ideea egalei îndreptățiri a naționalităților a degenerat în favorul tendențelor reprezentate prin Slavi, — nu se poate explica decât în felul acesta, că Macedonia este foarte îndepărtată de România, ăr în București se judecă lucrurile prin prisma indiciilor făcute de agenți rău informați.

(Va urma.)

Ședința festivă

a societății de lectură „Ioan Popasu“ a studenților dela școlile medii rom. gr.-or. din Brașov.

Este obicei, ca la toate institutiile de învățământ tinerimea se aibă așa numita „societate de lectură“ în scopul completării cunoscintelor câștigate în școlă. În o atare societate literară s'a constituit de ani de zile și tinerimea dela școlile medii române din Brașov. Societatea și desvultă activitatea sub conducerea unui profesor, are numele, „Ioan Popasu“ și de regulă odată în un an arangiază și o ședință festivă dând astfel ocaziune și publicului, care se interesează, de a apreați activitatea, prestațiunile ei. O atare ședință festivă a aranjat și în 11 Februarie st. v. a. c. adică Duminecă d. a. la 5 ore. Programa ședinței a fost de conținut literar, declamatoric musical. Îna nu erau 5 ore și se observau ómenii, cari grăbeu să-și ocupe loc potrivit în sala „festivă“ sau cea mare (după cum se ăice în învătarea tinerimei) a gimnaziului. Era și ușor de espicat pentru cei ce petrecem în Brașov, de ce alergă publicul cu atâta sete la producțiunea literară a studenților: Țată de ce: dela producțiunea literară a studenților din anul trecut publicul de aici nu a avut fericirea se guste atari producțiuni, și apoi foarte mult a căscigat festivitatea și prin programa cea foarte potrivită alcătuită.

La 5 ore sala era îndesată de public, deși nu ne putem plânge, că nu ar fi destul de spațioasă, și studenții, cari nu avéu să se producă erau pe galerii. Conducătorul societății dl prof. Nic. Bogdan deschide ședința cu o cuvântare corespondentă. Se cunosea de pe voce, că nu de mult părăsise chilia suferind în influență, dar cu toate acestea ostenelei DSale este de a se mulțami primo loco succesul eminent al acestei festivități.

După cuvântul de deschidere a urmat valsul de I. Ivanovici; „Valurile Dunărei“, executate de orchestra societății sub conducerea distinsului bărbat musicant dela capela orașenească din loc Krause. Atât punctul acesta cât și al 7-lea „Melodramă“ „Serenadă“ de M. Krause, a fost executat cu o corectitate și fineță proprie nu unor diletanți, ci unor adevărați artiști, așa încât aplausele publicului, nu au voit să înceteze până ce dl conducător s'a îndurat a mai delecta publicul pe câteva momente.

Punctul 3 din ordinea de ăi: „Despot Vodă“, de V. Alecsandri (fragm. act II) declam. de stud. A. și Z. Popovici a fost de minune bine predat, espunându-se din partea unui declamator conținutul pe scurt al piesei dar foarte clar. Vocea și ținuta declamatorilor putem ăice, că a fost laudabilă. Deasemenea a fost bine declamată și poesia „Diua învierii“ (Coșbuc), de stud. din cl. a VIII-a A. Bogdan.

O dorință am aușit exprimându-se din partea unor participanți: ca declamatori să se producă de pe o tribună mai ridicată binișor decât publicul, ca așa să potă fi veduți și de cei ce șed pe scaunele din dărăpt.

Punctul 4. „Cântec de jertfă“ de Bethoven, precum și p. 9. „Nóptea“ de Schubert, execut. de corul societății sub conducerea dlui prof. gimn. Pant. Dima a dat o probă evidentă despre esactitatea și acuratețea la cari se obicinuesc tinerii nostri și în acest obiect. Numai cel ce are ocaziune se conducă corul compus din puteri, cari când sunt eserciate te părăsesc, scie judeca greutatea, cu care a avut a se lupta dl Dima. Și putem afirma, că nu fără multămire, de-ărece, deși nu a prea avut de unde și recruta tenoriții primi, totuși a executat piesele amintite cu deosebită precisiune și spre cea mai uare plăcere și delectare a publicului present, carele a și răspuns, cu aplause, cari nu voiau să se curme.

Punctul 5. „Miorița Lae“ studiu literar de V. A. Meșter, stud. de cl. VIII a fost pentru mai puțini din publicul participător, dar de altcum bine alasă și lucrată a fost și această temă. Dar efect general, la culme, a avut declamațiunea student. de cl. VII gimn. C. Iurcan, — ce e drept și piessa a fost potrivită („Mocanul la biserica“ de Th. Speranță) așa încât puțin a lipsit de nu a declamat-o încă odată, întru atâta de bine a plăcut publicului.

Acesta a fost decursul festivității tinerimii studențioase, care festivitate fie ăis spre lauda P. T. public din Brașov a fost foarte bine cercetată și dela care toți s'au depărtat încântați espunându-se, că ar fi de dorit, ca atari festivități să fie mai multe în un an.

Astfel a fost rezultatul moral, despre cel material vor raporta cei competenți la timpul său.

Brașov, la 13 Febr. 1896 v.

Un participatoriu.

Noutăți.

Învitare. Comitetul balului Reuniunii femeilor române din Sibiu arangiază Sâmbătă în 29 c. în sala dela otelul „Împăratul roman“ o întrunire socială, în onorea membrilor numitei Reuniuni, a familiilor și óșpetilor acestora, cari pe astă cale se și învita. Începutul 8¹/₂ ore séra.

* * *

Scire postală. Direcțiunea poștei centrale din Budapesta ne trimite o circulară prin care publicul este încunoscuit, ca pe viitoriu să indice pe lângă datele obicinuie și strada, numărul casei, catul, ușa și cercul politic (I—X) pe epistolele adese la Budapesta. Acosta pentru ca scrisorile să fie cât se poate de prompt și urgent înmanate.

Nouă bancă românească. Cassă de credit și de economie Daniel R. Cordescu în Foventea. Prin acosta să aduce la cunoștința onor. public, că am instituit în comuna mea natală Foventea (Föfeld. Hochfeld), pretura Noorichului (Uj-egyház, Leschkirch) comitatul Sibiului (Nagy-Szeben, Hermannstadt) o casă de credit și de economie cu autorizarea competentelor autorități regesci ca prin împrumutare de bani eftini și depuneri garantate cu 5% să ajuterez poporul rural și să-i înlesnesc mijlocele de dezvoltare în toate privințele. Foventea Ianuarie 1896. Director și fondator: D. R. Cordescu.

Necrolog. Subscriși cu inima frântă de durere aducem la cunoștința tuturor rudeniilor, amicilor și cunoșcitorilor trista trecere din viață a neuitatului tată, socru și moș *Ioan Petia* întâmplată astăzi la 9 ore seară în al 70-lea an al etății, după un morb scurt și-a dat sufletul seu blând în mâinile Creatorului.

Rămășițele pămăntesci ale defunctului, după săvârșirea ceremoniilor funebrele conform ritului gr. or. român în Budapesta la locuința sa strada II. Halász-utca 1 Miercuri în 7 Februarie c. v. (19 Februarie c. n.) la 3 ore după amăzi, — s'au transpus la Caransebeș unde Joi în 8 Februarie c. v. (20 Februarie c. n.) la 4 ore după amăzi s'au binecuvântat și s'au așezat spre odihnă în cimitierul gr. or. rom din Caransebeș. Budapesta în 5 Februarie c. v. (17 Februarie c. n.) 1896. Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvântată! Ecaterina Petia m. Pușcariu, ca fiică, Dr. Iuliu de Pușcariu ca ginere, Iuliu și Zeno de Pușcariu, ca nepoți.

O vorbire a împăratului german. Cu ocaziunea depunerii jurământului din partea recruților, Wilhelm II. împăratul germanilor a ținut și următoarea vorbire:

„Mi-ați jurat fidelitate înaintea lui Dumnezeu și a servitorilor aceiua. Aștept dela voi să fiți buni și bravi marinari. Țineți-vă de ceea-ce mi-ați promis, pentru că bărbatul își ține cuvântul. Soldații armatei au mai de multe ori ocaziune, să adevărească înaintea ochilor mai marilor lor, ce au învățat, și de ce sunt stăpâni. La marină însă nu e ocaziune, pentru-că mai mulți dintre voi vor fi în străinătate pentru mai mult timp. Dar pentru acosta să nu credeți, că v'am perdut din vedere. Marina noastră, în comparație cu a altora, e încă mică și pe jumătate în stare de înflorire. Dar trebuie să ne întărim și să ne născim a suplini prin disciplină, ceea-ce ne lipsese din puterea materială. Ce e disciplina? Nimic altceva, decât supunerea voinței noastre unei voințe mai înalte. Deși are cineva voința să facă binele, totuși trebuie să-și supună opiniunea în favorul binelui comun. Numai prin concordie se poate ajunge la lucruri mari și mărețe și a crea ceva mare“.

În sfârșit face atenție pe recruți, ca în străinătate să se nisuiască a impune prin o ținută bună și decisă.

Putem învăța și noi românii foarte mult din acosta vorbire.

Christos — junghiat. Din Vaș se comunică următoarea scire, din care se poate vedea, până unde a ajuns cetezanța „noilor cuceritori de patrie“ jidani recepiați față cu creștinii din acest stat: Câți-va elevi din clasa II gimn. dela gimnasiul rom. cat. din Vaș, au fost ținutele acestea închiși într'o odaie în care se afla pe părete icóna Mântuitorului nostru Isus Christos. Unul dintre elevii închiși, un jidan cu numele Kohn a scos bricégul și l'a împântat în inima sângerândă alui Christos dicând: „Las' să sângereze mai bine!“ Abia într'un târziu s'a aflat, cine a fost făptuitorul, pe care direcțiunea gimnasiului, l'a și eliminat imediat din institut.

Recunoștința jidovăscă, pentru că au fost recepiați într'un stat creștin!

Minunea minunilor. Multe minuni ni-sa dat nouă viețuitorilor din secolul luminilor a vedea în științe, artă, politică, dar apoi următoarea, cutez a afirma, le întrece pe toate. Noi scim pozitiv, că tot omul destinat a vedea lumea, mai întâiu se născ și apoi móre după ce a trăit un timp mai scurt sau mai lung. Nimenea până acum n'a făcut excepțiune dela acosta regulă. Excepțiunea însă întărește regula. Cu băiatul lui Iosif Eberling din comuna Bezdan s'a întâmpat tocmai contrariul, căci băiatul mai întâiu a murit, și apoi trăind 36 zile pe pământ, s'a născut. Mulți nu vor înțelege enigma acosta. Credem, că nici noi n'o înțelegem, dar ne vom adresa în nesciința noastră către conducătorul de matricule civil din Bezdan, căci în matricula născuților de acolo stă scris: Antoniu Eberling a murit în 25 Noiembrie 1895 și s'a născut în 30 Decembrie 1895.

Bravo conducători de matricule! Ca la noi nicăiri.

Sfârșit tragic din o suflare de lampă. D-șora Rosa, de 15 ani, fica profesorului Sára Imre, dela școlele civile din Dees, a suflat asupra lampii de petrol, cu scop ca să o stingă; lampa însă în acel moment a explodat și oleiul aprins a acoperit-o în făcări din creștet până în tălpi. Nu și-a perdut însă prezența spiritualui, ci a alergat cât a putut de iute în vecini la drul Kustár Károly, ca să o ajute. Ca o făclie aprinsă a iluminat strada pe un moment mlădiósa copilă și apoi a diepărut pe pórtă medicului. Medicul însă nu i-a putut ajuta nimic, căci pe când a sosit la el, a ars mai de tot. Acum se luptă cu mórtea. O compătimire generală a produs în oraș acosta nenorocire.

Casă cu 200 de caturi. Unde? În America. Firma Harding et Jooch, va ridica o casă cu 200 de caturi, care va fi de trei-ori mai înaltă ca turnul Eifel din Paris. Va să țină aproape 1 km. înaltă. Acosta casă va cuprinde în sine 100 de oficiuri publice, ér acoperământul ei va forma o grădină frumósa cu restaurant modern. Suprafața pe care se va zidi acosta casă colosală e de patru milioane stânjini pătrați. Pagubă, că foile străine din care scótem acosta noutate, nu ne spun și suma cât va costa. Totuși lucru prea american.

Tragedia unei familii. La o gară din Paris s'a întâmpat următoarea nenorocire înfiorătoare: D na Devenne eșise la gară cu fetele sale mari, Cecilia și Maria, ca să aștepte aci sosirea trenului dela Havre. Când trenul se apropiă de gară, fata mai mare, Cecilia, a pus piciorul pe șinele liniei ferate. Sora sa Maria a sărit să o tragă înapoi, dar în momentul acela trenul a intrat în gară cu iuțela fulgerului, a trântit la pământ pe nenorocitele surori, și în fața publicului înspăimântat le-a dărăburit cu desăvârșire. Nefericita mamă a înebunit la vederea tragicului sfârșit al fetelor sale.

Darul Domnului. Nevasta unui muncitor dela o fabrică din Seghedin în zilele aceste și-a surprins bărbatul cu un copilaș, care e al 21-lea în familie. Fericitul tată a avut două mueri; dela prima i-au rămas 9 copii, ér acosta de acum l'a fericit cu 12. Toți trăesc!

Grozave nenorociri pe Marea neagră. Foile străine aduc sciri de mari nenorociri întâmplăte pe Marea neagră la 19 Februarie a. c. Valurile mării turbate de vifor au cauzat în ziua aceea douăzeci și cinci de naufragiuri. Trei vapóre rusesci, patru străine și optspredece corăbii cu vintrile s'au cufundat în mare îngropând în valuri preste 100 de ómeni. Aménunte încă lipsesc.

Când e mai puternic omul? Esperimentările făcute pentru măsurarea puterii au arătat, că omul atunci e mai slab, când dimineța părăsesce patul. Deja îndată după dejun îi crește puterea musculară, după prânz ajunge la culme, apoi vre-o câte-va ore scade; de către seară ér crește, după cină ér scade mereu până la seulare. Atât încordarea peste măsură cât și lenevirea este stricaciósa pentru puterea musculară; de aceea e consult a ne odihni îndată ce se

arată semnele obozei, numai astfel ne putem susține puterea muscilor. Lucrul carele face pe om să asude, împuținează foarte mult puterea muscilor, deasemenea lucrul de dimineța și înainte de mâncare.

Correspondență particulară

a „Telegrafului Român“.

Ocna-Sibiului în 24 Febr. 1896 st. n.

Onorate Dle Redactor!

Urmările funeste ale perfectului liberalism constituțional, de care osendiți suntem a ne bucura, par-că ne-a paralisat întrégă viața noastră, mai ales acelor dela sate. Rari sunt ocaziunile, — ca zilele cele bune — când ni se dă și nouă voință și puțință de a ne manifesta simțemintele și afirma convingerile noastre — dar și atunci numai pentru a face triste esperiențe. În chipul acesta mi-se esplică faptul, că numai din când în când mai putem ceti câte ceva despre mișcările și peste tot despre viața noastră românească de pe la sate. Toți vor trăi între împrejurări vitrege și așa mulți vor cugeta, că de ce se mai amărăcescă sufletul celor'alăți frați de suferință prin publicarea miseriilor și nedreptăților, de cari sufer, mai bine le retac Póte că au și drept, dar eu totuși vă rog, a publica cele următoare pentru ca să se stie și se servescă eventual spre pildă și altora.

La timpul seu v'am comunicat cu multă bucurie, că românilor în urma purtării lor brave, li-a succes a alege patru, dintre opt membrii în congregațiunea comitatensă.

Invingerea asta forma însă o pată rușinósa pe numele conducătorilor ai comitatului, trebuia stersă cu ori-ce preț acosta pată.

Nod în papură s'a aflat. Alegerea s'a nimicit, guvernul și organele lui s'au îngrijit, pentru ca la a doua alegere românii se fie învinși. Am fost învinși cei drept, dar nu nimiciți. Invingerea lor s'a ridicat pe ruinele caracterului lor moralicesce nimicit.

În 22 Februarie st. n. a fost ședința reprezentanței comunale a opidului nostru Ocna, la care ședință din obiectele de pertractat, — punctul prim fiind de caracter general află de bine a'l da publicității. Și anume: primariul orașului cetesce o ordinațiune a comitetului suprem, adresată în special orașelor libere cu magistrat regulat, de cari în comitatul Albei de jos sunt patru: Aiudul, Alba-Iulia, Abrudul și Ocna-Sibiului, în care ordinațiune se provócă aceste orașe la participarea sub flamura lor proprie, — anume pregătită și care va avea să pórtă emblema respectivului oraș — la serbarea tãmbălăului millenar. Orașele libere se formeze banderii separate, cu insigniile lor, dar sub comanda supremă a fișpanului. Primariul recomandă propunerea făcută în sensul acestei ordinațiuni spre primire, precum și acoperirea speselor din cassa allodială.

La locul acesta ocaziunea ni s'a dat și cu o mulțămire sufletescă trebuie să vă comunic, că noi folosindu-ne de moment n'am hesitat a da esperiune vie simțemintelor și convingerilor noastre, la cari totdeuna, ca ómeni morali și de caracter, vom ținea cu multă sfintenție. Drept aceea luând de model procedura bărbaților nostri în adunarea comitatensă din Sibiui au cerut a ni se lua la protocol următoarea declarațiune: *Noi românii din reprezentanța comunală a opidului Ocna în situația politică grea de aci, carea ne jignesce nu numai în dezvoltarea, ci chiar și în existența noastră națională nu ne simțim aplicați a lua parte la serbarea milleniului, din care cauză, precum și cunoscând starea nefavorabilă a cassei allodiale nu putem vota nici un fel de spese spre acest scop.*

La aușul acestei declarațiuni naturale o furie sãlbatică i-a cuprins, și apoi e sciut că omul, când se lasă a fi condus de sentimentele patimașe, în tocmai ca vita comite cele mai mari prostii. Unde s'a mai afirmat o mai mare minciună, ca cea, ce ni s'a dat nouă a auși din gura unui reprezentant orașenesc, anume, că *milleniul se face la inițiativa și sub firma împăratului, deci toți aceia, cari nu vor lua parte la milleniu demonstréză în contra voinței împăratului și că prin urmare declarația noastră forméză un act de „lessa majestate“!*

Se póte o gugumănie mai mare ca asta. Raționând puțin asupra faptului, numai două pot fi motivele, cari l'a îndemnat pe respectivul, la afirmarea acestei minciuni grosolane. Sau a țin'o din prostie, în cazul acesta pelângă compătimirile noastre nu avem nimic de dis; sau apoi cunoscând credința neclătită și loialitatea sinceră poporului român către Augustul Monarch, a voit să se folosescă de aceste prețioșe virtuți, dicând, că milleniul e opera Majestății Sale, ca așa să ne pronunțăm pentru milleniu. Ni-a creșut prea naivi și s'au înșelat.

La rândul nostru trebuie să constatăm, că nici-când nu ni s'a dat o probă mai eclatantă de lașitate și caractere perverse din partea lor, ca acuma, când au folosit Inalta persónă a Majestății Sale, ca mijloc de a ne seduce pe noi, pentru scopurile lor? Asta e o trăsătură de caracter însușită dela aliații lor frați jidani. Să le fie spre cinste.

Propunerea lor pusă la vot s'a primit, ér noi pofindu-le petrecere bună la milleniu pe banii noștri ne-am depărtat în sufletul și consciința noastră linisciți, în credință, ne-am făcut datorița de români.

Păunaș.

Convocare.

Onorații domni membrii ai despărțământului I. al reuniunii învățătorilor români gr.-or. din districtul X. Brașov, sunt prin acosta convocati la adunarea generală ordinară a acestui despărțământ, care se va ține în localitățile școlei române gr.-orientale din Preșmer la 14/26 Mvrtiu 1896.

La acosta adunare sunt invitați cu totă onórea și P. T. Domni parochi ca directori respective inspectori locali de școle, și alți binevoitori ai școlei.

Programa:

A. Înainte de prânș.

1. La órele 10 deschiderea adunării prin presidiu.
2. Apelul nominal.
3. „Cari sunt pedecile la înaintarea învățământului în școla poporală; și cari sunt mijlocele pentru înlăturarea acelorora“? Temă dată de comitetul central.
4. Discusiune asupra temei de sus.

B. După prânș.

5. Redeschiderea ședinței la 2 ore și jum. p. m. „Geografia comunei“, prelegere practică cu elevii anului al II-lea de școlă. Temă dată de comitetul central.
7. Votarea proiectului comitetului desp. asupra modalității prin care învățătorii din despărțământ să participe la esamene unii la alții.
8. Propuneri de sine stătătoare.
9. Închiderea ședinței prin presidiu.

Preșmer, în 11 Frbruariu 1896.

Georgiu Ludu, Irodion Frateș,
președinte. secretar.

Loterie.

Miercuri, în 26 Februarie n. 1896.

Brün: 2 25 72 84 27

Nr. 46.

[20] 2-3

Concurs repetit.

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de clasa a III-a Panca, cu filia Seliște, se scrie concurs repetit a treia oară, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Tel. Român“.

Emolumentele împreună cu acest post pe lângă casă parochială, dau suma de 397 fl. 65 cr. v. a.

Informațiuni mai de aproape despre starea parohiei se pot lua dela comitetul parochial și dela subsemnatul oficiu.

Petenții au a-și așterne cererile instruite în sensul normelor din vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiteral în termenul deschis.

Dobra, 19 Ianuarie 1896.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Dobrei, în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Avram S. Păcurariu,
adm. protopresb.

Nr. 537/895.

[21] 2-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan în parohia de cl. a III-a Petreni, protopresbiteratul Orăștiei, lângă neputinciosul paroh Simeon Bobeiu, pe baza rezoluțiunii Ven. Consistoriu Archidiececan din 28 Novembre Nr. 7932 B., prin acesta se scrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în ziarul „Tel. Român“.

Emolumentele împreună cu acest post sunt: jumătate din dotațiunea parochială, care la an face 410 fl. v. a.

Informațiuni mai de aproape despre acest post se pot lua dela comitetul parochial și dela oficiul protopresbiteral.

Reflecții au să-și așternă cererile instruite conform normelor din vigoare la subsemnatul oficiu în termenul deschis.

Orăștie, la 18 Ianuarie 1896.

Oficiul protopresbiteral al tractului Orăștiei.

Nicolau Ivan,
adm. protop.

Incheierea conturilor societății de credit și păstrare „Munteana“, societate pe acțiuni în Ofenbaia pe anul 1895.

Contul bilanțului.

Active:		fl. cr.	Pasive:		fl. cr.
Cassa în numerariu	2,892.60		Capital social 1000 acțiuni à 20 fl.	20,000.—	
Cambii	89,880.49		Depuneri spre fructificare	27,544.06	
Împrumut pe obligațiuni cu caventați	17,270.81		Cambii reescomptate	56,885.50	
„ „ „ „ hipotecă	2,973.68		Fondul de rezervă al acționarilor	7,325.74	
Mobiliariu	85.86		Fondul de pensiiune al oficialilor	651.92	
Mobiliariu după amort. de 10%	8.59	77.27	Interese anticipate pe anul 1896	273.52	
Diverși creditori și interese restante	2,293.82		Dividende neridicate cu finea a. 1895	178.45	
			Tantieme neridicate	34.—	
			Profit curat	2545.48	
		115,388.67		115,388.67	

Contul profitului și pierderilor.

Eșite:		fl. cr.	Intrate:		fl. cr.
Interese:			Interese:		
pentru depun. spre fructificare	1,575.40		dela escompt	5,987.08	
„ reescompt	2,889.43		„ obligațiuni cu caventați	1,290.47	
„ fondul de rezervă	304.06		„ împrumut hipotecar	299.75	
„ „ pensiiune	37.40	4,806.29	„ de întârziere	1,005.48	8,582.78
Scopuri culturale	12.70		Provișiune, competențe de scris și spese	2,095.28	
Salare	1,940.—				
Dare	1,183.77				
Marce de prezență	12.—				
Porto	109.23				
Chirie	60.—				
Amortisare 10% la mobiliariu	8.59				
Profit curat	2,545.48				
	10,678.06			10,678.06	

Ofenbaia, în 31 Decembrie 1895.

I. Danciu m. p.,
director

N. Todorean m. p.,
comptabil.

Ioan Is. Tordai m. p.

Csutak Lajos m. p.

Vasilie Rus m. p.

Moise Czir m. p.

Ioan Barbu m. p.

Conturile esaminându-le, le-am aflat într-o tôte exacte.

Ofenbaia, în 6 Februarie 1896.

Nestor Manciu m. p.

Avram Cioran m. p.

Hans Binder m. p.

Vasilie Gan m. p.

Petru Popp m. p.

Ioan Pop m. p.

Directiunea.

„MUNTEANA“, societate de credit și păstrare în Ofenbaia.

[23] 1-1

Convocare

Domnii acționari ai societății de credit și păstrare se învită la a

VII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Ofenbaia la 12 Martie 1896 st. n. la 10 ore a. m. în localul școlii române din loc.

Obiectele adunării vor fi:

1. Raportul direcțiunii despre rezultatul anului 1895.
2. Raportul comitetului de revisiune.
3. Deciderea asupra conturilor anuali, și asupra profitului curat.
4. Ficsarea prețului marcelor de prezență pe anul curent.
5. Modificarea §-lui 34 din statute.
6. Alegerea membrilor comitetului de revisiune pe un nou period de 3 ani.
7. Eventuale propuneri.

Domnii acționari, cari doresc a participa la această adunare în persoană, sau prin plenipotențiat, sunt poțtiți a-și depune acțiunile la cassa institutului până la 11 Martie a. c. n. 6 ore p. m.

Ofenbaia, în 6 Februarie 1896.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobrie 1895.

Budapesta — Predeal										Budapesta — Arad — Teiuș										Budapesta, gara de vest — Orșova — Verciorova									
Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tr. de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane					
10.—	8.05	3.15	8.05	2.15	pl. Viena	sos. 3.—	1.55	1.55	7.20	6.25	—	—	—	—	pl. Viena	sos. 7.20	—	6.10	—	—	—	—	—	—					
8.30	2.15	3.15	5.45	9.15	Budapesta	↑	5.45	7.25	7.—	1.50	6.20	—	—	—	Budapesta	↑	4.14	11.19	2.53	9.30	10.58	—	—	—					
11.21	4.16	6.52	9.02	11.12	Szolnok	↑	2.29	5.23	3.37	11.44	3.30	—	—	—	Szolnok	↑	11.20	8.18	9.40	5.15	3.56	—	—	—					
1.33	5.48	—	11.33	12.48	P. Ladány	↑	—	2.26	11.04	8.43	11.32	—	—	—	Arad	↑	10.50	8.08	8.55	—	6.59	—	—	—					
3.42	7.08	—	1.48	2.12	Oradea-mare	↑	—	2.19	10.44	8.33	11.17	—	—	—	pl. } Glogovaț	↑	10.38	—	8.43	—	6.46	—	—	—					
3.58	7.15	—	2.06	2.20	pl. } Mező Telegd	↑	—	1.52	10.07	8.11	10.42	—	—	—	Gyorok	↑	10.15	—	8.19	—	6.17	—	—	—					
4.38	7.43	—	3.03	2.50	↑	—	—	1.26	9.30	7.46	10.08	—	—	—	Pauliș	↑	10.02	—	8.06	—	6.01	—	—	—					
5.20	8.18	—	3.45	3.26	↑	—	—	9.10	—	9.50	—	—	—	Radna-Lipova	↑	9.49	7.28	7.53	—	5.45	—	—	—						
5.43	—	Tren micst	4.06	—	Bratca	↑	5.40	12.47	8.32	7.03	9.19	—	—	Conop	↑	9.19	—	7.22	—	5.07	—	—	—	—					
6.32	9.07	2.52	4.53	4.17	Ciucia	↑	4.52	12.17	7.54	6.39	8.37	—	—	Bérvava	↑	9.02	—	7.05	—	4.49	—	—	—	—					
7.16	9.37	3.51	5.32	4.50	Huiedin	↑	2.55	—	6.54	—	7.37	—	—	Soborșin	↑	8.20	6.34	6.23	—	4.—	—	—	—						
8.07	—	5.05	6.24	—	Ghîrbău	↑	—	—	—	—	—	—	—	Zam	↑	7.18	6.08	5.46	—	—	—	—	—						
8.34	10.37	6.14	6.59	5.55	↑	2.—	11.01	6.13	5.23	7.—	—	—	—	Gurasada	↑	7.08	5.45	5.05	Tren micst	—	—	—	—						
8.49	11.10	—	8.40	6.11	Cluș.	↑	—	10.45	5.45	4.48	6.45	—	—	Ilia	↑	6.44	—	4.39	—	—	—	—	—	—					
9.06	11.32	—	9.08	6.27	pl. } Apahida	↑	—	—	5.18	4.23	6.27	—	—	Braniceia	↑	6.20	5.19	4.14	10.52	—	—	—	—						
10.12	12.50	—	10.40	7.27	Ghîriș	↑	—	9.24	3.53	3.—	5.21	—	—	Deva	↑	6.05	5.07	3.57	10.35	—	—	—	—						
10.42	1.25	—	11.25	7.50	Cucerdea	↑	—	8.54	3.06	2.20	4.47	—	—	Simeria (Piski)	↑	5.09	4.39	3.17	09.51	—	—	—	—						
11.01	1.43	—	11.54	—	Uióra	↑	—	—	2.48	2.—	4.31	—	—	Orăștia	↑	4.44	—	2.54	9.27	—	—	—	—						
11.09	1.52	—	12.04	—	Vințul-de-sus	↑	—	—	2.40	1.51	4.24	—	—	Șibot	↑	4.22	—	2.31	9.03	—	—	—	—						
11.31	2.18	—	12.34	—	Aiud	↑	—	8.23	2.11	1.23	4.03	—	—	Vințul de jos	↑	4.04	3.59	2.13	8.47	—	—	—	—						
11.48	2.40	—	1.—	8.33	↑	—	—	8.06	1.45	12.54	3.42	—	—	Alba-Iulia	↑	3.19	3.36	1.35	8.11	8.55	—	—	—						
12.25	—	—	1.40	8.38	Teiuș.	↑	—	7.59	1.10	—	2.49	—	—	sos. } Teiuș	↑	—	—	—	—	—	—	—	—	—					
12.52	—	—	2.17	—	↑	—	—	—	12.39	—	2.24	—	—	pl. } Viena	↑	5.50	—	7.20	7.07	6.45	—	—	—	—					
1.06	—	—	2.35	9.09	Crăciunel	↑	—	7.30	12.24	—	2.10	—	—	sos. } Budapesta	↑	6.30	10.10	2.10	1.25	9.—	—	—	—	—					
1.37	—	—	3.14	—	Blaș	↑	—	—	11.48	—	1.18	—	—	pl. } Timișoara	↑	9.25	—	9.01	7.50	4.10	—	—	—	—					
1.52	—	—	3.34	9.42	Micăsasa	↑	—	6.56	11.29	—	1.18	—	—	sos. } Caransebeș	↑	8.09	7.14	8.55	7.42	—	—	—	—						
2.13	—	—	3.49	9.44	↑	—	—	6.54	11.14	—	1.01	—	—	pl. } Băile Herculane	↑	—	—	—	—	—	—	—	—						
2.32	—	—	4.11	9.59	Copșa-mică	↑	—	6.41	10.55	—	12.46	—	—	sos. } Verciorova	↑	5.15	4.15	—	5.39	—	—	—	—						
3.04	—	—	4.48	10.22	pl. } Mediaș	↑	—	6.20	10.21	—	12.16	—	—	pl. } Băile Herculane	↑	2.37	—	4.40	3.21	—	—	—	—						
3.40	—	—	5.27	10.51	Elisabetopol	↑	—	5.53	9.42	—	11.39	—	—	sos. } Verciorova	↑	11.05	—	12.30	1.09	—	—	—	—						
4.08	—	—	6.10	11.12	Sighișoara	↑	—	4.27	7.45	—	10.02	—	—	pl. } Reghinul-săs.	↑	11.45	—	1.20	2.39	—	—	—	—						
5.34	—	—	7.50	12.26	Hașfalău	↑	—	3.53	7.02	—	9.22	—	—	↑	10.55	—	11.40	6.25	—	—	—	—	—						
6.12	—	—	8.30	12.58	Homorod	↑	—	3.87	6.36	—	8.57	—	—	↑	—	—	—	—	—	—	—	—	—						
6.41	—	—	9.03	1.15	Ágostonfalva																								